

РЕШЕНИЕ

№ 388

гр. К., 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., I-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Асима К. Вангелова-Петрова

при участието на секретаря Снежанка В. Данчева
като разгледа докладваното от Асима К. Вангелова-Петрова Гражданско дело
№ 20235320101389 по описа за 2023 година

Производството е по иск с правно основание по чл. 150 от СК.

Ищците – Е. А. К., действаща като майка и законен представител на малолетното си дете - Н. М. Б. твърди, че с ответника живеели на семейни начала около две години. През този период им се родило детето - Н. М. Б. с ЕГН *****. Отношенията им преди и след раждането на детето им били почти нормални, като имали аномалии от страна на ответника, който след употреба на алкохол ставал силно агресивен и многократно ѝ е нанасял побои. Това била причината от октомври месец 2015г. да са във фактическа раздяла и до този момент. С Решение № 90/10.03.2017г. постановено по гр.д. № 717/2016г. по описа на КрлРС ѝ било присъдено да упражнява родителските права по отношение на детето, а на ответника бил определен режим на лични отношения, както и да заплаща месечна издръжка в размер на 150 лева. Твърди, че от момента на постановяване на съдебното решение и до настоящият момент детето живеело при нея и само тя полагала нужните грижи за него, за да бъде задоволено с всичко необходимо за нормалното му съществуване. Твърди, че имала минимални доходи, които били крайно недостатъчни, но се справяла. Детето е ученик във *** клас в ОУ „*****“ гр.

К.. Твърди, че детето било с влошено здраве и понякога боледувало, като се нуждаело от постоянно закупуване на лекарства, грижи и пълноценна храна. Въпреки, че се справяла понякога била принудена да търси заеми и помощ от родителите ѝ и от свои близки. Осигурявала на детето най- необходимото за нормалното му съществуване, като му създала много добри условия за живот. Всекидневно детето пътувало с личен автомобил до училището, тъй като училищният автобус превозвал децата само до гр. С. Това било свързано с разходи. Освен това, детето имало нужда от храна по време на учебните занятия, което било единствено и само неин разход. Бащата не участвал във всичките тези разходи и единствено превеждал сумата от 150 лева, която предвид на конюнктурата в страната и рецесията била повече от недостатъчна. При определяне на месечната издръжка, съгласно практиката на съдилищата и закона би следвало да се вземе в предвид и обстоятелството не само нуждите на лицата които се нуждаят от издръжка, но и финансовите възможности на задълженото лице. Счита, че задълженото лице - в случая ответникът и баща на детето е в работоспособна възраст и получава добри доходи. Предвид разпоредбите на закона, предвиждащи минимална издръжка в размер на 1/4 от минималната работна заплата, която към момента е 780 лева, издръжката се изчислява на 195.00 лева. Получавана към настоящия момент издръжка, постановена с цитираното съдебно решение се явявала под законово изискуемият минимум. Счита, че издръжката следва да се измени, като се присъдена по-висока в размер на 300.00 лева, платима чрез банков превод.

МОЛИ съда, да постанови решение, с което да осъди ответника да заплаща на детето Н. М. Б. с ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител, месечна издръжка в размер на 300.00 лева, като съществуващата до настоящият момент месечна издръжка в размер на 150.00 лева да бъде променена, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска от датата на завеждането на исковата молба до окончателното и изплащане, платима по банков път по следната банкова сметка – IBAN: *****. Моли със съдебният си акт, съдът да допусне предварително изпълнение на решението в частта му относно присъдената месечна издръжка. Претендира за направените по делото разноски.

Ответникът – М. Д. Б. в срока по реда на чл. 131 от ГПК не е депозирал отговор на исковата молба. В хода на делото е взел писмено становище по

предявения иск, като оспорва същия и твърди, че претендирания размерна издръжката е завишен. Заявява, че може да заплаща издръжка в минимален размер, тъй като от друг брак има две деца, на които плаща издръжка от 400 лева, но не представя доказателства.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, намира за установено следното:

Не се спори между страните, а това се установява и от представеното удостоверение за раждане (л. 6), че родители на детето – Н. М. Б. с ЕГН ***** са Е. А. К. и М. Д. Б..

Видно от Решение № 90/10.03.2017г. постановено по гр.д. № 717/2016г. по описа на КрлРС, влязло в законна сила на 30.03.2017г., ответникът е осъден да заплаща месечна издръжка на детето Н. М. Б. в размер на 150.00 лева, считано от 06.07.2016г.

От представената Служебна бележка изх. № УР-08-305 от 07.08.2023г. се установява, че Н. М. Б. е ученичка в ***** клас в ОУ „*****“ гр. К. през учебната 2022/2023г.

Във връзка с предявения иск, съдът е допуснал свидетел на ищцата. Свидетелят - Я.М. К., баба на детето по майчина линия твърди, че Н. М. Б. е на *** години и учи в „*****“ гр. К.. Детето е във **** клас и живее при тях в с. К.. Всеки ден се налагало детето да пътува до К.. Повечето пъти, майката го карала с колата, а дядото ходел да го прибира. Майката поемала всички разноски по отглеждането, като и те (бабата и дядото по майчина линия) оказвали помощ. Бащата внасял издръжка от 150 лева, но не редовно, тъй като имало моменти, когато много дълъг период от време не заплащал такава. Твърди, че майката работела в Х. Доходите, които получавала трудно й достигали, без тяхна помощ. Бащата е купувал подаръци на детето, но след напомняне от страна на майката. Твърди, че детето боледува, като се давали средства за лекарства. Не й е известно дали бащата работи. Твърди, че бащата има две деца, но не знае колко са големи.

Ответникът във връзка с въведените възражения не е ангажирал писмени доказателства.

Други доказателства от значение по делото не са представени.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна

страна следното:

Съгласно чл. 143, ал. 2 от СК, родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали последните са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Следователно получаването на издръжката е безусловно, не е обусловено от каквито и да е допълнителни предпоставки, извън наличие на качеството „ненавършило пълнолетие дете” и на нужда от издръжка, която не е задоволена изцяло по друг начин - например чрез получаване от детето на доходи от трудово възнаграждение, пенсия, доходи от имоти, семейни добавки и други такива (т. 2 от ППВС № 5 от 16.11.1970г.). Задължението на родителя, обаче, не е безусловно, що се касае до размера на даваната издръжка и зависи от възможността на същия да предоставя такава - аргумент от чл. 140, ал. 2 от СК. Същевременно издръжката на едно дете не може да бъде по-ниска от процент от минималната работна заплата (чл. 142, ал. 2 от СК) или 195.00 лева към настоящия момент, каквато се претендира по делото. Размерът на издръжката се обуславя от съотношението между нуждите на лицето, имащо право на издръжка, и възможностите на задълженото лице. Тъй като посочените две величини не са константни, законодателят е предвидил възможност при промяната им издръжката да бъде изменена - увеличена, респективно намалена. За да се уважи искът по чл. 150 от СК, е необходимо да е налице трайно съществено изменение на нуждите на издръжания или трайна съществена промяна във възможностите на задълженото лице.

Изискването на чл. 139 от СК, претендиращия издръжка да е неработоспособен и да не може да се издържа от имуществото си не се прилага спрямо ненавършилите пълнолетие деца, доколкото чл. 143, ал. 2 от СК е специална норма по отношение на чл. 139 от СК и изключва неговото приложение. Освен това, детето с оглед ниската си възраст е дефинитивно неработоспособно, поради което има право на издръжка от родителите си, които са лица от втори ред на задължените да дават такава (чл. 140, ал. 1, т. 2 от СК), поради липса на лица от първи ред. Обичайните за деца на възрастта на ишците (за храна, дрехи, обувки, за обучение, медицински грижи и т.н.) нужди, както и общите разходи за издръжката на домакинството на майката, в което децата се отглеждат, се установява от самия факт на биологичното им съществуване и не е необходимо да се обосновава специално. По делото не се установяват специални образователни и здравословни потребности на децата.

Размерът на издръжката следва да се определи, като се съобразят, от една страна, възможностите на дължащия родител, а от друга - нуждите на детето, с оглед правилното му развитие, възпитание и задоволяване на нормалните му нужди. При определяне на общия размер на издръжката, съдът следва да съобрази той да бъде дефиниран така, че да не стимулира използването ѝ за цели, неприсъщи на предназначението ѝ. С оглед грижата за децата, на тях следва да се осигурят такива битови условия и средства, които да гарантират нормален живот и развитие, каквито биха имали, ако родителите им живееха заедно. Нуждите на децата съдът следва да определи съобразно условията на живот, като се вземе предвид възрастта, социално икономическата обстановка в Република България, както и всички особености на конкретния случай.

Към момента на определяне на месечната издръжка за детето с Решение № 90/10.03.2017г. постановено по гр.д. № 717/2016г. по описа на КрлРС, влязло в законна сила на 30.03.2017г. е изминал период от почти от шест години. През изминалия период детето е пораснало, с което дефинитивно са се увеличили и потребностите му от средства за съществуване, за образование, за социално-културно развитие (доколкото всеки човек неминуемо има нужда от такива). Настъпили са трайни промени в обстоятелствата, при които размерът на издръжката е бил формиран. Тези изменения имат траен, продължителен и необратим характер, от което може да се направи категоричен извод, че няма да се възвърне състоянието преди настъпването на изменилите се обстоятелства (ищцата да има нужда от по-малко средства за месечната си издръжка). От това следва, че след приключване съдебното дирене по посоченото производство е настъпило съществено изменение на обстоятелствата, обуславящо и увеличение на нейния размер.

Съдът намира, че искът следва да бъде уважен в пълен размер, доколкото родителят е задължен да осигури издръжка на детето си и претенцията касае размер, който да гарантирана до някаква степен поемането на разноските по отглеждането на малолетното дете. От събраните по делото доказателства по категоричен начин се установява, че последното определяне на издръжката на детето е преди 6 години, поради което съдът счита, че същото има завишени потребности за храна и облекло в сравнение с

предходния момент. Отделно, за обучението му се реализират допълнителни разходи - на детето следва да се предоставят джобни суми за училище, за допълнителни учебни помагала, суми за посещение на езикови школи, за пътуване, доколкото училището не е в населеното място, в което живее детето. Това обстоятелство и фактът, че ответникът не е търсен през изминалите шест години с искане за повишаване на издръжката, съответно - същият доброволно не е увеличил същата, отразявайки инфлационните промени в страната и нуждите на порасналото му дете, в съответствие с правилото на чл. 142, ал. 2 от СК, обосновава определянето на по-висока издръжка, в искания размер.

Съгласно чл. 242, ал. 1 ГПК, съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, възнаграждение и обезщетение за работа. Налице е призната по право изпълнителна сила на невлезлите в сила решения относно посочените в закона вземания, за което съдът е оправомощен да се произнесе служебно. За това в конкретния случай следва да бъде допуснато предварително изпълнение на решението в частта му, с която ответникът е осъден да заплаща на децдетето си месечна издръжка.

По отношение на разноските по делото.

Право присъждане на направените по делото разноски имат и двете страни, съразмерно с уважената и отхвърлената част от иска.

От страна на ищеца са представени доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 600.00 лв. С оглед изхода на спора и уважената в цялост претенция, на ищите се следват разноски в пълен размер от 600.00 лв. Ответникът, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, дължи по сметка на Районен съд - К. държавна такса върху увеличението на издръжката в общ размер на 216.00 лева, изчислена върху 36-месечните платежи.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ на основание чл. 150, пр. 1 и 3, във връзка с чл. 143, ал. 2 от СК, издръжката, дължима на Н. М. Б. от ЕГН *****, опредЕ. с Решение № 90/10.03.2017г. постановено по гр.д. № 717/2016г. по описа на КрлРС, влязло в законна сила на 30.03.2017г., като я УВЕЛИЧАВА от 150.00 (сто и петдесет) лева на 300.00 (триста) лева, като ОСЪЖДА на основание чл. 150,

пр. 1 и 3, във връзка с чл. 143, ал. 2 от СК, М. Д. Б. от гр. Б., община К., ул. ***** с ЕГН ***** да заплаща на малолетното си дете Н. М. Б. от ЕГН ***** , действащо чрез своята майка и законен представител - Е. А. К. с ЕГН ***** , двете от с. К., Пловдивска област, ул. ***** , месечна издръжка в размер на 300.00 (триста) лева, считано от датата на предявяване на иска - 09.08.2023г. до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 ГПК, предварително изпълнение на решението в частта за присъдената в полза на Н. М. Б. издръжка.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, М. Д. Б. от гр. Б., община К., ул. ***** с ЕГН ***** , да заплати на Е. А. К. с ЕГН ***** , действаща като майка и законен представител на малолетното си дете Н. М. Б. от ЕГН ***** , двете от с. К., Пловдивска област, ул. ***** , сумата от 600.00 лева, представляваща направени разноски в хода на първоинстанционното производство.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, М. Д. Б. от гр. Б., община К., ул. ***** с ЕГН ***** , да заплати по сметка на Районен съд – К., държавна такса върху увеличението на издръжката в размер на 216.20 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Пловдив в двуседмичен срок от обявената в съдебно заседание, проведено на 13.12.2023г. дата за обявяването му, а именно - в двуседмичен срок, считано от 27.12.2023г., а в частта, в която е допуснато предварително изпълнение, решението има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред ПОС, в едноседмичен срок от 27.12.2023г.

Сн.д.

Съдия при Районен съд – К.: _____